

Pest 14te Nov. 1853.

V. 22/11.

K 513 / 795.

Édes Aranybácsi!

Mintán kedves levele vétele előtt éppen két nappal indi-
ték egy epistolát Körös fele, nem tartam oly fontos
kötele végemnek a rögtön felolást mint a melyen az va-
lósággal. Egyébiránt ez tölem (mit nevetek?) nem rest,
ség. Épen fentemlített levelemben fejtém ki leveleim
homár közeinek okát, melyek közeiből Aranybá-
csi tudni fogja eredetét, hogy fejemben nem csak ki-
mondott, de actualis török háború foly, s az ennek
behozatala el van hárra. Úgy hiszem hogy más
Károly is, nevéhez kötött circumspectusságból tar-
ta exitussát Körsből kiüle, felvén hogy ha Euro-
pa melyegyre felbomlik, a magyar ghibellinek
és quelfek is hajba kapnak, mikor ontan jobb ke-
zen, hol negyven ezer lélek ajkairól zeng a
magyar szó, mint Lorinczy kedvelt költemék (of course) jaja
valahol. Még erre is tudnék citálni egy rímét ha már

is tut nem tettem volna Brassain, élésekben és
... Babeliáitokban. (Babeli nyelvszavak anno!).

Ítem áldja meg!

meretős tanítványa

Tisza Domokos

122 49. Mért búslakodsz?

Mért búslakodsz? Fejed felett
Tán már munka fél a nap,
Állad a föld elvenett
Futapa lábaidnak?

Vagy tán kiürült a pohár
Amely előtt állott

Vagy a nő melynek álmodál
Mely kézből kihámlott.

Vagy földi kincs vesztéséből?

Vagy égi üdv kétségbe

Mit merettél tetvegyanant

A barát hűtlenségbe

Se baj, ígyél és ha nincs napod

A holdat majd kigyújtathatod

Ha nincsen föld lábad alatt

Sevel a' bor majd mármagát, mert

S' most úves a lett a kehely
 S' hát belá új a bort töltt!
 S' auzony tróprég egy pehely
 Ki róla most hirt nem böles.

S' földi kincs jön és thalad
 S' ég? ... had art magára!
 Boldog kia földön marad
 S' el földiek módjára.
 Se töltt. Megvárta talábor
 Kenevben váratkónya forr
 S' ha belöle öröm nevet
 Borral art megföltöztet.

123.

Giovanna

I. Tervek.

A' Nápoli palotának egyik ablakában
 Andriás herceg sötét arccal andalog magában
 S' ablak a' rajgó tenger nyílt partjára szelgél
 Rajgó tenger széllel simább herceg homlokánál.
 Nézi a' napvérsírosan mint száll a' tengerbe
 S' vívet torkát fojtogatja öldöklő keserve
 A' nap a' mely tengerből kelt, ugyanabba sülyed
 S' nekem s' képharag távol kell meghalni tőle.

Hát-ra fordul. "Kebelembe, egés poked tervett
 Eppen jókor Robert pater, csak az ördög kellett."
 Most migó ott almodorott, nyílt az ajtó sarla
 S' halokan egy vén barát jött csomagra be rajtai.

S' csak ma szolgá' vén á' lőrent, tudja hogy a' torja
 Tudja hogy a' háló nádat vész el nem tiporja.
 S' a' szol wás most a' gyermek, hamar meg fog tenni
 A' t'ván támar nekül neki hogy nem lehet elni.

Endre

* az első kétségbeesés a' szívét megrázza
 Szék. u. H. Szék.

* Katalin, a székelyek mint maguk nevezték / Robert tarenti magyar nyelvész /
"Endre herceg, ki ha felfeddig kirdly volnál
Mint csellekrel, most veit tegla üres álmaidnál
Lám kedves nőd Jovanna teret kérsz, formál
Katalinnal arka a vein ördöggyűst emporral."

Endrénak nines már honvágya. kitott nére lobban
"Istenem a koronát en' érdemben jobban!"

"Kém mint férj, de mint királyság előtté kinnél?
De a pápa!" — és elcsappad mint ha vért vennék

"Herceg, hercega' pokolba. ne légy olyan gyermek,
A pápatól úgy kimegni való körmömben,
Ó barát volt, s minden tudom, fog arany rajta"
— Vöntetné leg a vein róka fogait mutatja.

Nyomba feles követ kérvül. svignonba menni
Cségyvenres arany máskán egy koronát venni
— Egy kis orvág sliveginek ar mégis nagy ára.
De talán hogy aranyból van arst olyan drága.

Jovanna ezt meghallja, felkel indulatja
Mint feketén vadmen őtet elkapja, ragadja
— A megindult högolyból kitudja mi val még.
— Kebleben börtör fogamzik, vethes gyilkoskandék.

/ folytatom /

1. A pápa seldig Johanna reskin volt, ki neki svignont is ada.
2. Universalgeschichte Luther's u. Trapp. Aus d. Englischen.
3. András mint az anjoni her, idősobb igából való ex detileg
inkább bírhatta volna a tront mint Johannának apja.